

N:o 29.

Ank. till Riksd. kansli den 1 mars 1898, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
upplåtelse af jord från kyrkoherdebostället i Anundsjö
församling.*

(I. A.)

Med åberopande af bilagdt protokoll öfver ecklesiastikärenden för den 10 december 1897 har Kongl. Maj:t i en samma dag aflåten, till statsutskottet remitterad proposition (n:o 18) föreslagit Riksdagen medgifva:
dels att från kyrkoherdebostället i Anundsjö församling hela det i domänstyrelsens förslag af den 20 april 1896 åsyftade område, med A. Kjellin förbehållen rätt till viss del af samma område i enlighet med kammarkollegii utslag den 9 december 1890, måtte, fördeladt i tomter, afsedda för bebyggande, åt enskilde med eganderätt upplåtas, under iakttagande:

att förslag till köpeskillning för de särskilda tomterna blefve i samråd med boställshafvaren uppgjort af vederbörande kronofogde och revirförvaltare jemte ombud för såväl Anundsjö församling som domkapitlet i Hernösand, dervid särskildt värde borde åsättas å tomt befintlig skog och särskildt värde sjelfva jorden;

att tomt måtte af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till pris, motsvarande minst den sålunda föreslagna köpeskillningen, upplåtas till den, som hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande anmälde sig till erhållande af sådan tomt och dervid erlade hela värdet för den å tomten befintliga skog jemte minst en femtedel af köpeskillningen för jorden;

att den, åt hvilken tomten upplättes, skulle vara skyldig att, under iakttagande af de särskilda föreskrifter, som, med afseende å ett ordnad bebyggande af stationssamhället, kunde varda honom af Kongl. Maj:ts befallningshafvande vid upplåtelsen meddelade, hafva å tomten inom två år från upplåtelsen påbörjat samt inom ytterligare tre år fullbordat böningshus, salubod eller annan dermed jemförlig byggnad, vid äfventyr att eljest vara sin rätt till tomten och den erlagda delen af köpeskillingen därför förlustig;

att tomtinnehåfvaren skulle, så snart han inom den förelagda tiden af fem år fullgjort hvad honom i fråga om tomtens bebyggande ålåge, vara skyldig att erlægga återstoden af köpeskillingen vid enahanda påföljd för uraktlåtenhet häraf, som för försummad byggnadsskyldighet stadgats;

att, sedan byggnadsskyldigheten blifvit behörigen fullgjord och köpeskillingen till fullo gulden, köpebref å tomten måtte af Kongl. Maj:ts befallningshafvande för tomtinnehåfvaren utfärdas; samt

att erforderligt stängsel skulle, utan boställshafvarens betungande, uppföras omkring hela det afsöndrade området;

dels ock att köpeskillingarne för sjelfva jorden måtte öfverlemnas till förvaltning af kyrkorådet i Anundsjö församling och, intill dess tillfälle till inköp af passande jordlägenhet yppade sig, räntan å dessa medel tillfalla boställshafvaren, äfvensom att köpeskillingsbeloppen för den å tomterna växande skogen måtte ingå till presterskapets löneregleringsfond.

Af förenämnda statsrådsprotokoll inhemtas, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesternorrlands län uti skrifvelse den 16 december 1891 anfört, bland annat, att, enär Anundsjö jernvägsstation vid norra stambanan blifvit förlagd å egorna till kyrkoherdebostället $1\frac{1}{4}$ mantal n:o 1 Prestbordet i Anundsjö församling, utan att på något håll angränsas af mark, som innehades med enskild eganderätt, häraf uppstått flera olägenheter, som hindrade allmänna samfärdseln vid nämnda station; samt att Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansåge, att de väsentligaste af dessa olägenheter skulle förminsкас, om tillfälle bereddes dertill hugade att omkring stationen förvärfva mark med full eganderätt, hvarigenom antagligen inom kort tid jemväl vid Anundsjö skulle komma att uppväxa ett samhälle med åtföljande lif och rörelse; till följd hvaraf, och då den stationen angränsande delen af kyrkoherdebostället nästan uteslutande bestode af myr- och skogsmark samt därför i sitt nuvarande skick högst obetydligt bidroge till boställets afkastning, Kongl. Maj:ts befallningshafvande hemställt, huruvida icke Kongl. Maj:t skulle finna skäligt att låta vidtaga åtgärder för afsöndring till vidare försäljning af jord från bostället.

Sedan Kongl. Maj:ts och rikets kammarkollegium uti infordradt yttrande förklarar sig anse, att visserligen någon del af boställets omkring jernvägsstationen belägna mark skulle utan men för boställshafvaren kunna försäljas, men tillika framhållit, hurusom hvarken uppgift å arealen af den jord, som kunde för ändamålet ifrågakomma eller något förslag rörande sättet för verkställigheten af den åsyftade försäljningen föreläge, hade Kongl. Maj:t enligt beslut den 1 juli 1892, på sätt kammarkollegium hemställt, funnit den då gjorda framställningen icke böra till någon Kongl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda.

Till följd af ansökningar af J. Roullvén att få på 40 år arrendera och A. Kjellin att få med eganderätt förvärfva vissa å omförmälda område angifna tomter, af hvilka en af honom innehades under besittningsrätt för 49 år, hade frågan om samma områdes försäljning å nyo bragts å bane.

Domänstyrelsen, till hvilken Kjellin ingifvit sin ansökning och till hvilken myndighet den andra ansökningen blifvit af Kongl. Maj:t remitterad, hade till en början inhemtat upplysningar af vederbörande jägmästare och öfverjägmästare, hvilka meddelat, bland annat,

jägmästaren: att Anundsjö station vore en af de mest betydande inom länet med afseende å ankommande fraktgoods, hvilket till största delen fortskaffades vidare till der ofvan belägna Åsele, Vilhelmina och Dorotea lappmarkssocknar; att stationens läge emellertid vore högst ogynnsamt derutinnan, att svårigheter mötte för upplåtelse af mark såväl till bostäder som för trafikanter och varuemottagare till magasin m. m.; samt att upplåtelse af tomter skulle blifva förmånlig jemväl för bostället, då härigenom afsättning vunnes för bränsle och husbehovsvirke från boställets skog åt blifvande åbor och genom sålunda inflytande medel tillika en bättre skötsel lättare kunde beredas den vidsträckta skogsmarken;

samt öfverjägmästaren: hurusom genom upplåtelser af byggnadsplatser invid jernvägsstationen kunde beredas afsevärd inkomst af mark, som annars hade endast högst ringa värde.

Enär sålunda Anundsjö jernvägsstation, som vore förlagd å kyrkoherdeboställets under skogsstatens vård och förvaltning stående utmark och medelst allmän väg stode i förbindelse med den fyra kilometer derifrån belägna Bredbyn, Anundsjö kyrkoby, dit flera socknar hade sina utfartsvägar, på grund af sin belägenhet kunde antagas blifva en medelpunkt för ortens rörelse, ansåge domänstyrelsen, att markupplåtelser å det stationen närmast omgifvande området, hvarest hitintills endast den omförmälda upplåtelsen beviljats, icke borde medgifvas utan föregående utredning om de lokala förhållandena samt en på sådan utredning grundad

plan för bebyggande. Med föranledande häraf hade domänstyrelsen låtit vederbörande revirförvaltare upprätta en dylik plan med tillhörande beskrifning.

Ifrågavarande plan, som funnes affattad å en handlingarna bilagd, af bemålde revirförvaltare t. f. jägmästaren G. F. Holmgren år 1895 upprättad tomtkarta och af vederbörande öfverjägmästare vitsordades vara till alla delar ändamålsenlig, afsåge afsöndring från bostället af en areal af omkring 36,9022 hektår, deraf utlagts norr om stationsområdet sjutton och söder om detsamma åtta byggnadstomter, betecknade de förra med n:is 1—17 och de senare med n:is 18—25, tillhoppa utgörande 21,4897 hektar, samt till utfartsvägar och gator anslagits 10,7595 hektar, hvaremot återstoden af den till afsöndring afsedda marken, 4,6530 hektar, angifvits såsom ej lämplig till bebyggande. Den med n:o 11 betecknade tomten uppgåfves vara särdeles lämplig till torgplan, om sådan möjligen skulle anses behöflig för framtiden.

I den planen åtföljande beskrifning påpekades, hurusom jernvägsstationens aflägsenhet från Bredbyn nödgade en hvar affärsman derstädes att så småningom förlägga sin rörelse så nära stationen som möjligt. Vidare hänvisades till de mångafaldiga exemplen på, att utmed jernvägslinier samhällen, äfven vid de minsta stationerna, uppstode, dit affärsverksamheten inom orten droge sig, och framhölls såsom förslagsförfattarens åsigt, att Anundsjö egde alla betingelser för ett sådant affärssamhälles uppväxande, så att platsen vid denna station säkerligen redan nu varit mera bebyggd, derest densamma ej legat å boställsjord. I beskrifningen angåfves, att ifrågavarande mark vore å norra sidan om jernvägsområdet inom tomterna n:is 4 samt 7—17 mer eller mindre fuktig, mossartad och genomsipprande med sand- och stembunden grund, men å de öfriga tomterna fast och stembunden med skogsbestånd af yngre, dålig gran samt ringa tall och björk; samt att tomterna söder om jernvägslinien hade ett synnerligen vackert läge i svag sluttning mot jernvägens område med stembunden skogsmark och bestånd af till största delen yngre dålig gran samt något tall.

Såsom närmare föreskrifter vid upplåtelsen hade af öfverjägmästaren föreslagits, bland annat, att, enär marken tillhörde kyrkoherdebostället, afgäld för tomterna måtte bestämmas i dagsverken att utgöras åt boställshafvaren antingen in natura eller i motsvarande penningar efter markgång, samt att den skog, som måste afverkas å de upplåtna tomterna, borde värderas och af den, till hvilken tomt upplåtes, särskildt betalas, hvarvid medlen skulle tillfalla boställets skogsafkastning.

Boställshafvaren, kyrkoherden J. G. Dixelius — som påpekat, att upplåtelse på vissa år från bostället redan under för handen varande för-

hållanden vore tillåten under föreskrifna former — hade förklarat sig, derest den ifrågasatta upplåtelsen skulle afse all framtid, vilja, på de grunder, jägmästaren och öfverjägmästaren anført, tillstyrka sådan upplåtelse, dock under vilkor, antingen att den årliga räntan på tomternas försäljningssumma eller den årliga afgälden för tomterna tillfölle innehafvaren af Anundsjö kyrkoherdeboställe, med rätt för boställshafvaren att deltaga i afgäldens bestämmande. I likhet med öfverjägmästaren ansåge kyrkoherden Dixelius, att, om tomterna komme att betalas med årlig afgäld, denna borde bestämmas att utgå i dagsverken antingen in natura eller i motsvarande penningar efter markegång, dock med det tillägg, att dagsverken skulle vara fullgoda sommardagsverken å upplåtelseägarens egen kost, äfvensom att boställshafvaren borde ega rättighet att afgöra, om dagsverken skulle utgå in natura eller lösas med penningar efter tioårigt medelmarkegångspris. Hvad beträffade användandet af den på tomterna nu växande skogen, hade Dixelius icke haft något att anmärka mot öfverjägmästarens förslag. Mot sjelfva tomtindelningen hade han haft att invända allenast, att, enligt hans mening, jemväl den mark, som å planen upptagits såsom »mark, ej lämplig till bebyggande», borde indelas till tofter, enär just denna mark, som ej till sin beskaffenhet kunde anses olämpligare än åtskilliga delar af den öfriga, skulle komma att lemna de mest välbelägna tomterna.

Kyrkoherden A. Nygren, i kontraktsprosts ställe, hade på det lifligaste tillstyrkt, att domänstyrelsens förslag måtte vinna stadfästelse. Han ansåge, att upplåtelse för alltid vore gagneligast, så mycket mer som, om än någon liten del af det ifrågasatta området vore odlingsbar mark, Anundsjö kyrkoherdeboställes egor vore så vidsträckta, att aldrig någon odling för prestgårdens räkning på detta aflägsna ställe kunde komma i fråga. Han hade vidare anført: att då i § 4 af presterskapets privilegier förordnades, att presterna på landet skulle oförändradt njuta och behålla efter gammal häfd sina prestgårdar och boställen med alla tillhörigheter, hvad namn de hafva kunde, framginge häraf tydligt, att boställsinnehafvaren skulle åtnjuta fördelen af den ersättning, som komme att för tomterna lemnas; att det lämpligaste torde vara, att denna ersättning bestämdes att för all framtid utgå med visst antal mansdagsverken, att lösas efter markegångspris — icke tioårigt medelmarkegångspris, som för dagsverken icke beräknades i vederbörlig taxa; att alternativet, att dagsverken skulle kunna utgå in natura, icke torde böra upptagas bland öfverlåtelsevilkoren, enär kyrkoherden i Anundsjö hade så många dagsverken af redan varande torpare å bostället, att flera kunde anses öfverflödiga, och dessutom de, som komme att bygga och bo inom jernvägssamhället, torde få

svårt att utgöra dagsverken in natura; att såsom ett oeftergiftigt vilkor för tomtupplåtelserna borde uppställas, att boställshafvaren finge, jemte t ex. revirförvaltaren, föreslå den årliga afgäldens storlek; samt att det syntes rimligt, att denna afgäld på en gång fastställes för alla de utstakade tomterna, så snart Kongl. Maj:t lemnat sitt bifall till deras föreslagna upplåtande.

Domkapitlet i Hernösand hade icke haft något att invända mot att marken närmast intill Anundsjö jernvägsstation på sätt, som af jägmästaren föreslagits, indelades till tomter, och att dessa tomter antingen för all framtid eller på viss tid afsöndrades från kyrkoherdebostället, under förutsättning, att boställshafvaren erhöles skälig godtgörelse för de jordområden, som afsöndrades. Beträffande sättet för afsöndringen hade domkapitlet hemställt, att åt Kongl. Maj:ts befallningshafvande måtte uppdragas att, efter domkapitlets hörande, verkställa försäljning eller upplåtelse mot årlig, i laga ordning bestämd afgäld af de för afsöndring afsedda tomterna dervid, i händelse försäljning egde rum, af de influtna medlen borde bildas en fond, som skulle stå under kyrkorådets förvaltning och hvars afkastning skulle tillfalla boställshafvaren.

Kongl. Maj:ts befallningshafvande hade anfört: Då det torde lända till såväl ortens gagn som till boställets egen nytta och förkofran, om tillstånd beviljades till upplåtelse af mark från bostället enligt det af jägmästaren upprättade förslaget till tomtindelning, kunde Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som, i den ordning ärendet anhängiggjorts, ansåge förslaget äsyfta tomternas upplåtelse för evärdlig tid, icke annat än förorda bifall till den ifrågasatta markupplåtelsen samt förslaget till tomtindelning, mot hvilket intet vore att erinra. Å jord, som från hemman afsöndrades, skulle årlig afgäld läggas i spanmål eller annan räntepersedel, och finge denna afgäld icke vara mindre, än att den motsvarade hvad af hela hemmanets räntor och öfriga utskylder vid jämförelse af egornas storlek och beskaffenhet å den afsöndrade jorden belöpte. Ehuru den mark, hvarå tomterna vore belägna, för bostället för närvarande icke medförde nytta eller gagn, torde dock eganderättens öfverflyttning å andra personer dessutom betinga ersättning för å marken växande skog samt en kontant köpeskillning för marken. Att i hvarje fall, då tomtupplåtelse ifrågakomme, bestämma såväl afgälden som ersättningen för växande skog och köpeskillingen, skulle vara mycket olämpligt, enär en spekulant i sådant fall skulle få vänta en rundlig tid på besked samt ett beslut derutinnan icke torde kunna meddelas utan församlingens, boställshafvarens och domkapitlets hörande och beslutet dessutom kunde komma att öfverklagas. Vida lämpligare vore att, innan marken till någon upplättes, samtidigt för hvarje

tomt bestämma värdet å derå växande skog, köpeskillingen för tomten samt afgälden; och borde ersättning för växande skog tillfalla boställets skogsafkastning, köpeskillingen för tomten borde öfverlemnas till kyrkorådets förvaltning med rätt för boställshafvaren att åtnjuta årliga räntan deraf, samt afgälden, bestämd i mansdagsverken, att lösas med penningar efter litt. A i hvarje års markegångstaxa, borde tillfalla boställshafvaren. Af särskild vigt vore äfven att, förr än någon upplåtelse egde rum, särskilda bestämmelser meddelades för ett ordnad bebyggande af stations-samhället.

I afseende å sättet för bestämmandet af värdet å den växande skogen, köpeskillingar och afgälden samt för upplåtelse af de särskilda tomterna äfvensom beträffande påföljden för underlåtenhet att bebygga inköpt tomt hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande hemställt, att i tillämpliga delar måtte meddelas enahanda föreskrifter, som i afseende å upplåtelse af mark invid Långträskis jernvägsstation blifvit genom Kongl. Maj:ts resolution den 17 maj 1895 gifna.

Med öfverlemnande af samtliga till ärendet hörande handlingar hade domänstyrelsen i skrifvelse den 20 april 1896 beträffande kyrkoherden Dixelii anmärkning, rörande de, såsom till bebyggande ej lämpliga, i planen icke intagna tomterna yttrat, att vid granskning af beskrifningen till den Kjellins ansökning åtföljande kartan inhemtades, att detta af boställshafvaren omförmälda område, som vore detsamma, som Kjellin önskade förvärfva, bestode till hufvudsakligaste del af myrmark, fuktigt granland och mossaktig mark samt således vore till bebyggande otjenligt, men deremot för odling och för beteshägnad lämpligt och såsom sådant gagneligt för tomtinnehafvaren, hvadan området, utgörande 4 hektar 65 ar 30 kvadratmeter, syntes böra för nämnda ändamål upplåtas, helst detsamma skulle genom den ifrågasatta öfriga markupplåtelsen erhålla ett från boställsskogen afskildt läge och, om det för bostället bibehölles, blifva för detsamma till ringa nytta. Styrelsen ansåge därför, att jemväl detta område borde i regleringsplanen ingå, fördeladt i två lotter under n:is 26 och 27, på sätt desamma funnes utmärkta å skrifvelsen bifogad kopia af planen.

Domänstyrelsen hade vidare anført, att markupplåtelse för bebyggande vid ifrågavande jernvägsstation vore af behovet påkallad för att vid denna station, dit ej allenast de närmast belägna orterna, Anundsjö och Sidensjö socknar, utan äfven en stor del af Vesterbottens läns lappmark — Åsele, Vilhelmina och delvis Fredrika socknar — hade sina utfartsvägar, möjliggöra den affärs- och handtverksrörelse, som derstädes kunde förväntas, liksom styrelsen hölle före, att, till byggnadsverksamhetens och bosättningar-

nes underlättande, upplåtelseorna borde ske för all tid och under eganderätt. Och hade domänstyrelsen fördenskull hemställt, att Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärd för upplåtelse från Anundsjö kyrkoherdeboställes utmark af det i regleringsplanen upptagna området, tillökadt med de under n:is 26 och 27 af styrelsen här ofvan omnämnda lotter, på de vilkor, som i kongl. brefven den 17 maj 1895 rörande liknande upplåtelse å kronopark invid Långträsk och Jörns stationer på norra stambanan vore bestämda, dock med den ändring, dels att af de för tomternas försäljning inflytande medlen bildades en fond, som ställdes under kyrkorådets förvaltning och hvars afkastning tillfölle boställshafvaren, dels ock att inflytande köpeskilling för de till odling eller beteshägnad afsedda lotterna skulle i sin helhet vid tillträdet erläggas och jemväl ingå till berörda fond.

Efter härå erhållen remiss hade Kongl. Maj:ts och rikets kammarkollegium i ärendet hört Anundsjö församling, hvilken tillstyrkt afsöndring i enlighet med den uppgjorda planen med uttryckligt tillägg, att äfven tomterna n:is 26 och 27 intoges deri, alldenstund dessa tomter utan tvifvel komme att betinga höga pris till följd af sitt fördelaktiga läge.

Uti eget utlåtande hade kammarkollegium erinrat och meddelat, bland annat, att från bostället afsöndrats ej mindre enligt kongl. bref dels den 13 juli 1850 för folkskolans behof ett område af 25,80 kvadratref emot en årlig afgäld af 1 krona 88 öre, dels ock den 25 maj 1883 en till arealen ej uppgifven jordrymd till utvidgning af församlingens begravningsplats, än äfven jemlikt kollegii beslut den 9 december 1890 ett på 49 år, räknadt från den 1 maj sistnämnda år, till ofvanbenämde Kjellin upplåtet jordområde af 75 ar 84 kvadratmeter mot en årlig afgäld af 25 mansdagsverken; att ifrågavarande kyrkoherdeboställe i jordeboken upptagits såsom 1 $\frac{1}{4}$ mantal n:o 1 Prestbordet af krono natur; samt att, enligt kongl. bref den 30 november 1894 angående skogshushållningen vid bostället, skogen derstädes under nu löpande indelningsperiod vore stäld under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, under det att boställshafvaren, hvilken af skogsafkastningen ej åtnjöte någon andel utöfver boställets husbehof, från presterskapets lönerregleringsfond fått sig anvisadt ett årligt anslag af 1,000 kronor att utgå från och med den 1 maj 1892, intill dess den för pastoratet den 10 september 1869 fastställda lönerreglering komme att tillämpas.

Hvad härefter anginge domänstyrelsens förslag att af utmarken till ifrågavarande boställe ej mindre det å jägmästarens plan upptagna och i tjugufem tomter med tillhörande gator eller utfartsvägar fördelade område om tillhoppa 32 hektar 24 ar 92 kvadratmeter invid Anundsjö jernvägsstation än äfven den intill nämnda område gränsande mark, som å om-

förmålda kopia af berörda regleringsplan upptagits i två lotter, betecknade med n:is 26 och 27, måtte under eganderätt upplåtas åt enskilde, hade kammarkollegium anfört, att en dylik anordning syntes, att döma af de i ärendet meddelade upplysningar, vara af behofvet påkallad för vederbörlig utveckling af affärs- och handtverksrörelsen vid Anundsjö jernvägsstation och jemväl vara förenlig med boställets nytta och förkofran; i följd hvaraf kollegium med sitt förord understödt detta förslag. I afseende å villkoren för en dylik upplåtelse hade det syntts kollegium mot hvad domänstyrelsen härutinnan föreslagit icke vara något att i hufvudsak erinra, dock att hägnad borde, där så erfordrades, uppföras kring det område, som blefve upplåtet, samt att den Kjellin genom kollegii förenämnda utslag den 9 december 1890 tillerkända rätt under viss tid till 75 ar 81 kvadratmeter af nu ifrågavarande område lemnades oförkränt.

Slutligen hade uti infordradt utlåtande jernvägsstyrelsen meddelat, att, vid det förhållande, att det nuvarande stationsområdet medgäfvit utläggning af ytterligare tre parallelspar, icke något af de i regleringsplanen ingående områden kunde beräknas blifva behöfligt för en i framtiden möjligen erforderlig utvidgning af ifrågavarande jernvägsstation, samt att i öfrigt från styrelsens sida intet funnes att mot den af domänstyrelsen förordade regleringsplanen erinra.

Emot Kongl. Maj:ts förevarande framställning har utskottet icke haft annat att erinra, än att, då, enligt hvad i ärendet blifvit upplyst, de till Anundsjö kyrkoherdeboställe hörande egor äro synnerligen vidsträckta, det icke synes lämpligt, att de för ifrågavarande mark inflytande köpeskillingarna användas till förvärfvande för bostället af ytterligare jordområde, hvarför utskottet, som i likhet med Kongl. Maj:t ansett dessa köpeskillingar böra öfverlemnas att förvaltas af kyrkorådet i Anundsjö församling, dock ej funnit sig kunna biträda Kongl. Maj:ts förslag om att de må användas till inköp för boställets räkning af annan jordlägenhet. Då emellertid förhållandena framdeles kunna föranleda dertill, att dessa köpeskillingar icke vidare böra af förenämnda kyrkoråd förvaltas, har utskottet ansett en bestämelse böra intagas, hvarigenom till Kongl. Maj:t öfverlemnas att förordna, huru vid sådan händelse skall förfaras.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att Riksdagen medgifver, dels att från kyrkoherdebostället i Anundsjö församling hela det i domänstyrelsens förslag af den 20

april 1896 åsyftade område, med A. Kjellin förbehållen rätt till viss del af samma område i enlighet med kammarkollegii utslag den 9 december 1890, må, fördeladt i tomter, afsedda för bebyggande, åt enskilde med eganderätt upplåtas, under iakttagande:

att förslag till köpeskillning för de särskilda tomterna varder i samråd med boställshafvaren uppgjort af vederbörande kronofogde och revirförvaltare jemte ombud för såväl Anundsjö församling som domkapitlet i Hernösand, dervid särskildt värde bör åsättas å tomt befintlig skog och särskildt värde sjelfva jorden;

att tomt må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till pris, motsvarande minst den sålunda föreslagna köpeskillningen, upplåtas till den, som hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande anmäler sig till erhållande af sådan tomt och dervid erlägger hela värdet för den å tomten befintliga skog jemte minst en femtedel af köpeskillningen för jorden;

att den, åt hvilken tomt upplåtes, skall vara skyldig att, under iakttagande af de särskilda föreskrifter, som, med afseende å ett ordnad bebyggande af stationssamhället, kunna varda honom af Kongl. Maj:ts befallningshafvande vid upplåtelsen meddelade, hafva å tomten inom två år från upplåtelsen påbörjat samt inom ytterligare tre år fullbordat boningshus, salubod eller annan dermed jemförlig byggnad, vid äfventyr att eljest vara sin rätt till tomten och den erlagda delen af köpeskillningen därför förlustig;

att tomtinnehafvaren skall, så snart han inom den förelagda tiden af fem år fullgjort hvad honom i fråga om tomtens bebyggande åligger, vara skyldig att erlägga återstoden af köpeskillningen vid enahanda påföljd för uraktlåtenhet häraf, som för försummad byggnadsskyldighet stadgats;

att, sedan byggnadsskyldigheten blifvit behörigen fullgjord och köpeskillningen till fulla gulden, köpebefrån tomten må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande för tomtinnehafvaren utfärdas; samt

att erforderligt stängsel skall, utan boställshafvarens

betungande, uppföras omkring hela det afsöndrade området;

dels ock att köpeskillingarne för sjelfva jorden må öfverlemnas att, intill dess Kongl. Maj:t annorledes förordnar, förvaltas af kyrkorådet i Anundsjö församling och räntan å dessa medel tillfalla boställshafvaren, äfvensom att köpeskillingsbeloppen för den å tomterna växande skogen må ingå till presterskapets lönregleringsfond.

Stockholm den 1 mars 1898.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.